

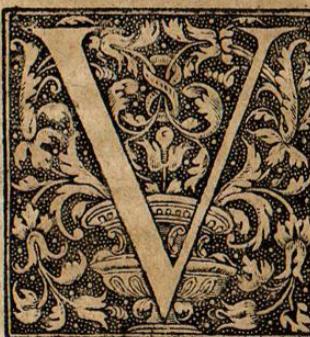

EXCELENTISSIMO PRINCIPI
DOMINO
D. R O D E R I C O
PONTIO A LEONE,
DUCI DE ARCOS,
MARCHIONI DE ZAHARA,
COMITI DE BAILEN, &c.

Regni olim Valentiani, nuper Neapolitani meritissimo
Proregi.

A N A G R A M M A.

Dominus Rodericus Pontius à Leone Dux.
Prorex dono Dei datus. Is num Leo unicus?

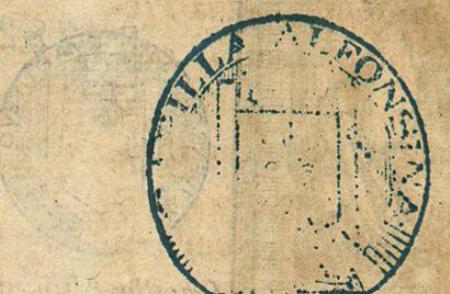

I X Neapolim attigeram florentissimam totius Orbis terrarum Urbem, Principum sedem, superbientis naturæ, ac ludentis theatrum (Excell. Princeps) cùm auspicatissime de tuo adventu mihi nunciatur. Enim verò lètitiâ triumphavi, atque spem omnem amantissimis votis fatigavi. Nec ullum in fama mendacium, nec delusæ animi cupiditates: elapso exigui temporis spatio, vidi ego te Hispaniarum decus, & singulare nostræ Bœticæ ornamentum, magna Procerum stipatum coronâ, & Populi comitatum frequentiâ, omnium animis, omnium voce, grata omnium acclamatione Proregem exceptum, ac salutatum. O quàm mihi candidus illuxit dies, gemmâ, non lapillo, notandus! O quàm effloruit serena celi species! Jucundior tum verò accidit hujus aeris clementia, hæc agrorum amænitas, hic affinum prospectus collum, crateris hujus elegantissimi concha, & Sirenis, ut ita dicam, concentus me suavior illexit, ubi ad tui adventus gratulationem, festiyasque arcium explosiones, visa est, vel dulciùs, vel certè feliciùs modulari.

II. Inter hæc verò animorum officia, non pompa, sed meritis debita; non simulata, sed expressa, Te alibi non alium esse, nostra fuit experta JESU Societas:

P. Ildeph. de Flores de Agone Martyr.

a 3 qua

BIBLIOTECA PUBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEON

M-DCC XXXX

E P I S T O L A

V. Nolle te (Excell. Princeps) justissimis laudibus onerare, et si jure possem, m̄ta cohibet verecundia plusquam longitudinis timor. Illa tamen pr̄terisse eligio, quæ ad maximam providentia vim maximè spectant: nempe, tumultuante Neapolitano Populo, furorem vel in primo impetu debacchante (testis oculatus sum, sinceram rei enarrationem do) ac libertatis licentia impotentiū agitatum, vel compescere visus es, vel ordinare. Soli par, qui cùm nubibus obluctatur, clariū nitet. Magnitudinis securus tuæ turbis occurtere festinatō non dubitasti, victurus irruentis iræ conatus benignitate, non metu. Quid? Leonis Lib. 8. c. 16. dolem p̄ferebas, cuius generositas (cum Plinio loquor) in periculis maximè deprehenditur sp̄ernens tela, dum se terrore solo tuetur, ac velut cogi testatur. Scilicet ad omnem moderationem, & sapientiam civilem eruditus noveras, adhibenda in primis p̄cipiti malo, non dura, non horrida, sed lenia, sed mitissima remedia, quibus tempestivè, sapientissimeque malè affectæ Republice parti es adulatus. Ut enim scitè Orat. 30. admodum Seleuciæ Antistes Basilio: *Periti medici tunc plus de arte carent admirationis, non cùn ferro & igne in belli modum vim mali domant, sed cùn levibus pharmacis affectæ parti adulantes, agrum scitè persant.*

VIII. Principis hoc exaggerati, ac clementissimi decus est, prodesse, non p̄esse, & consilio Remp. regere, non cœca armorum vi, & in sanguinem desitura. Consultissimè proinde tunc ex tuo ad tuos imperio, me audiente, me spectante; conditum, imò constrictum ferrum summa parcimoniam, etiam vilissimi sanguinis, uti de clementissimo Principe inquit Seneca. Sic tutius defendisti Regnum (ex Cassiodori magni Senatoris suffragio) quando arma deposuisti: una obarmatus, ut olim Salomon Rex Pacificus, mansuetudinis virtute, cuius est oleum notissimum symbolum, quod undis inspersum tumentes iras procellosi c̄quoris sedare creditum sit, auctore Rhodigino. *Oleum effusum nomen tuum;* aut ex Iap̄br̄eo fonte, *Oleum belli,* seu armaturæ nomen tuum. Lenitate armatus tua, tumultu effervescente bellico, & multo armorum apparatu accinctum Neapolitanum populum gloriose detriumphasti, consopisticus. Jure de te quod in Panegy. Augusti: *Xerxes Persarum Rex potentissimus pedicas jecit aureas in profundum, Neptunum se dictitans alligare, qui fluctibus ferociret, stultâ ille jactantiâ.* At enim tua, ô Princeps, divina providentia & efficacia est usus consilio; nec insultavit elemento, ut non provocaret odium, sed mereretur obsequium. Tantam hinc tibi laudem peperisti, ut nullus subinde fuerit, qui tuæ comitati & prudentiæ publicè non applauiserit, ac Patriæ patrem, & Austriacæ te gloriæ servatorem non conclamaverit. Christiano vicisti stratagemate in omne evum admirando. Quid plura? Planè inter concitatæ plebis eluvionem undique erumpente tui nominis **ARCUS** amantissimi foderis auspe, & tanquam p̄co serenitatis eluxit, eò magis triumphalis, quòd inermis, vel si umquam intortus, non nisi Empyreum, nonnisi augustissimæ Eucharistiae Album collimavit, & signum illud, sive scopum, *magnum,* virginem Christi Matrem, summa precum vi, summa spe pietatis, multum a quibus lumen tibi advenit.

IX. Fregisti sic sevantis populi impetus, traxistisque ad officium tua patientiæ magnanimitate, nobili indulgentia, mirissimaque popularitate propè infinitam turbam hominum cæcam; male interim mulctato & obstruncto, providentia urgente tua, ejus capite abjectissimæ sortis homuncione *Masagnello,* sese in giganteam eremitatem per superbiam erigente, sella altè posita, ad novaque provolante scelera, feda & absurdâ quæque, honore retento. Furus siquidem quò alius trahitur, & protrahitur, eò citius deficit, vel tenui diffatus aura. O quām animosè die illa ausus es! O quām prosperè debellasti inermis! O quām gloria exexisti prudentiæ tuæ trophæa! O quām triumphabundus exultasti! Equo vectus, ferè incomitatus, unâ in Deum, Regemque Philippum fide cataphractus, animosè in

D E D I C A T O R I A.

in medias armatorum acies prorupisti vita prodigus, recti tenax, publicæ salutis cupidus. *Tempestivitate tua intende, prosperè procede, & equita, equita super verbum veritatis, mansuetudinis, justitiae, & dexteritatis.* Cur non? Ipsa tibi in te tumultuantis populi arma militant ad triumphum, ut olim Davidicæ victoriae gladius Goliathi tumidissimi; qui cùm arma fabricaret, id se in usus Davidis facere, & proprii jugulatoris bajulum in adversarii habitu se Davidi venire subfido, ignorabat: Seleuciensis interprete Basilio. Euge novus bellator David. Vetus ille in tollendo manum in saxo fundæ, deject exultationem Goliæ. Quasi armatus incederet prælustribus Eccles. tuorum Progenitorum annosis stemmatibus, *Funda, & lapide,* quibus olim hostes immanissimos detriumpharunt; sive potius quasi majores tui Davidica fundæ, & lapidis, uti & coronati Leonis, insignia, sibi jure optimo vendicaverint ob facinus non dissimile. Hæc hæc arcana nobilitatis sacramento in te micantius scintillant; qui Davidici æmulus triumphi, & epinicia, omnium tibi, vel tumultuantis plebis, plausus, & panegyriti sumptuosius peperisti; partam verò victoriæ non nisi Deo, Deique Matri adscribendam, piè satis demonstrasti, festinus pergens ad sacrum Virgini de Carmelo Templum, ubi gratus, concinnata gratiarum actione, quæ à Deo accepisti, Deo reddidisti, quasi Davidem imitatus in Tabernaculo Domini, propria & inimici arma religiosè appenderi, fundam, & gladium veluti anathema victoriæ.

X. At quò tandem progressa tua illa est in tumultuantem populum comitas plurima? Civilitas incredibilis? Et patientia nobilis toties, & tandiu pulsata improbè ab improbis hominibus? Deo potius quām ferro nixus ad arma venisti, ad punitionem, necessitate, non voluntate compulsus. Qui tardè punit, reetè id probat. *Virtus enim est ad vindictam necessitate trahi, non voluntate venire:* uti Hildebertus scribit. Benè ad te cum Seneca lib. 1. cap. 24. *Ad supplicia exigenda non pervenisti; nisi postquam remedia consumpsisti.* Lento processisti gradu, moras nexuisti multas lenitate multa, beneficentia, & officiosis legationibus, familiaribus allocutionibus, priusquam arma moveres; consultis frequenter Senatu militari, ac de bello belli scientibus militibus. Nihil peregisti absque illorum consilio, calculis, & rescripto, ut tua sic staret auctoritas. Sic inventus es bonitate tardus, ^{Homi. 5.} de Pœni. ut te cum Chrysostomo alloquar: hec enim Dei Optimæ naturæ est, qui apud Isaiam cap. 6. Angelos suos velut milites evocat in concilium de bello movendo, à quibus Dominus Deus exercituum appositè compellatur. Puniendum tandem tibi erat, cùm multa adessent jura puniendi. Et nisi arma cum Marte moveres, atque armorum vi cohiberes plebis impetum debacchantis, & arma deponere pertinaciter renuentis, actum certè de nostra ibi fuisset Hispanorum gente; cùm popularium turba, infinita prepemodum, in procinctu jam esset occupatura subdolè civitatis loca p̄cipua & eminentiora, unde nos facile expugnare potuissent. Igitur movisti arma, in homines metu exutos; ut enim sapienter Tertullianus de Pœni. cap. 1. *Vbi nullus est metus emendatio proinde nulla.* Eia, age: *Constitue legislatorem super eos.* Hebraicè, *pone timorem,* te admonet Rex David Ps. 9. 21. Movisti arma, & quidem tempestivè, cùm ex Hispana classe appulsa tandem, magna Hispanorum militum facta fuisset accessio: quorum minimus erat in mille, & parvulus in gentem fortissimam. Movisti arma, delecta insuper militum manu ex universis Neapolitanorum nobilibus Familiis, tibi unicordibus, Regi suo fidelissimis, strenuè gerendo bello natis: ut cum David dicere posses Ps. 59. *Meus est Gallaad, meus est Manasses, & Ephraim fortitudo capitum mei, Iuda Rex meus, Moab olla spei meæ.* Quid nobili hac septus acie? In idumæam extendam calceamentum meum. Sic munitus prudenter ausisti. Sed qualis tu, ô Dux Excell. in hoste puniendo? ^{Lib. 4. E.} ^{thic. c. 5.} ^{Lib. 1. de} Qualem utique depingit Aristoteles. Is, qui pro quibus, ex quibus oportet, & ut ^{Ira. c. 5.} oportet,